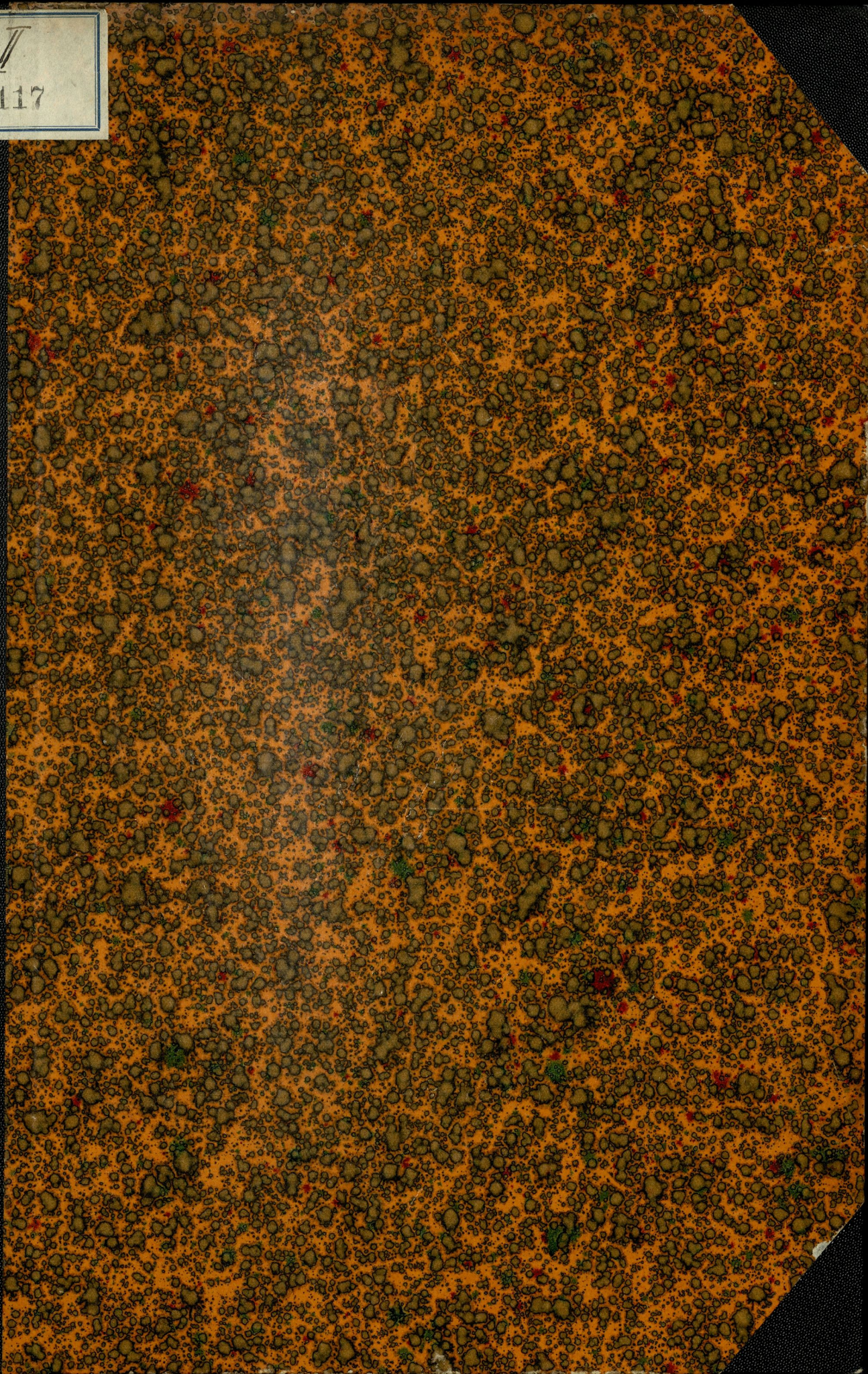
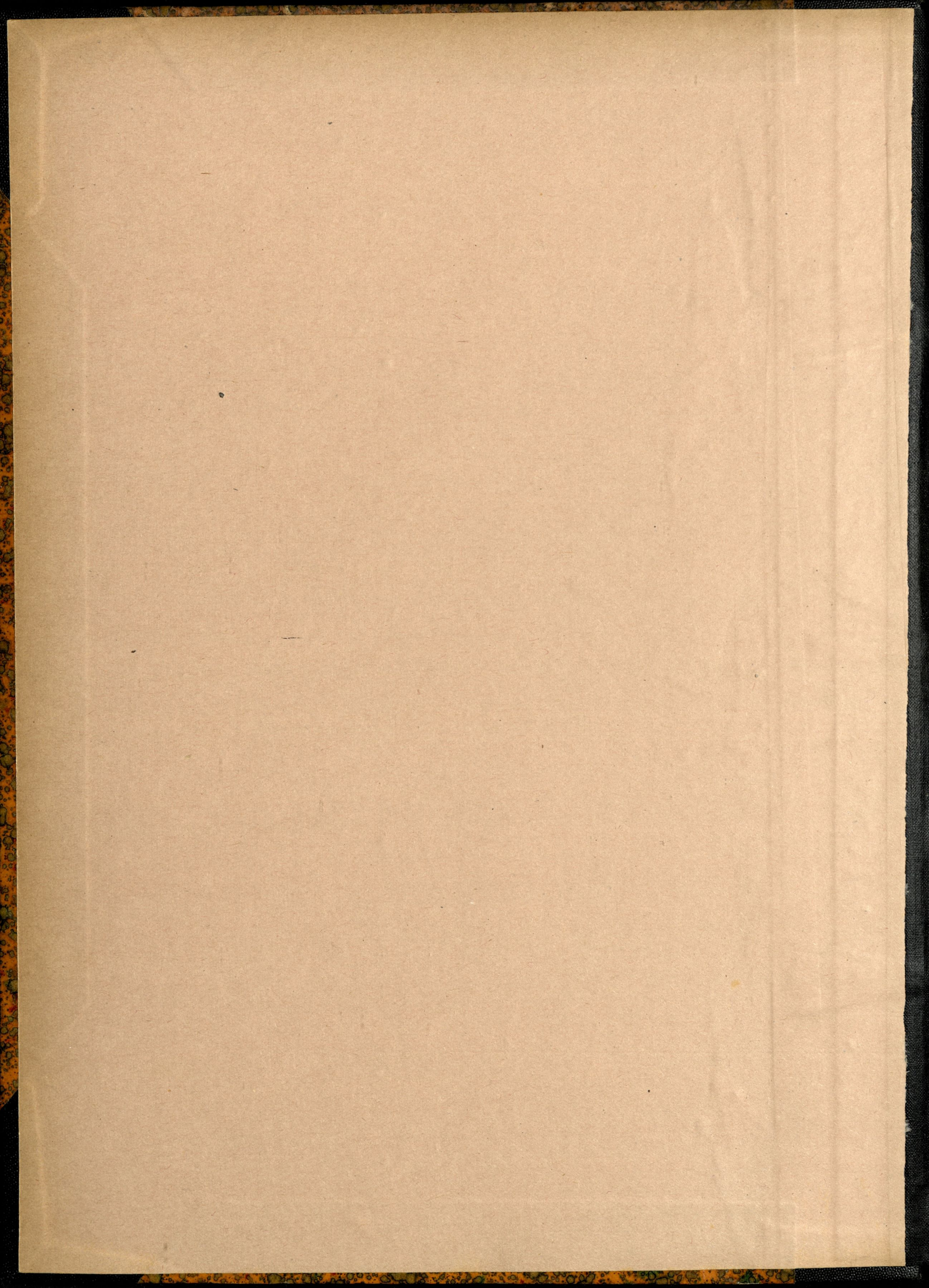

7

48117

II
48117

LIST ZA HUMOR IN SATIRO

Cena 2 Din. — Izhaja v Ljubljani 1. in 15. vsakega meseca; začasno le enkrat na mesec. — Naslov: Uredništvo in uprava «Muhe», Ljubljana I. poštni predal. — Objavljeni prispevki se honorirajo. — Inserati: 65 × 1 mm 1:25 Din. Poštni ček. račun št. 14.568 v Ljubljani.

Izdajatelj in odgov. urednik Ivan Kavčič v Ljubljani. Tiska Zvezna tiskarna v Celju, za tiskarno odgovarja Milan Četina.

Leto I.

V Ljubljani, 1. septembra 1926.

Št. 1.

Delovanje in gesla naših književnih družb.

Mohorjeva: Vsak katoličan ...! — Vodnikova: Vsak Slovenec ...! — Matica: Mir vam skupaj... aja!

Kolja Miljenin

Glava iz papirja.

(Iz vojne dobe.)

Na policiji je nastal vihar. V veliki naglici so se vrtele komisarju po glavi strašne misli. Sedi za pisalno mizo, lista v aktih o nevarnih elementih. Misli se mu vrte v glavi kakor slama v mlatilnem stroju.

«Čakajte, hudiči, vi še ne veste, kdo sem jaz!»

Vzame svinčnik in riše. Nariše v svoji zamišljenosti glavo grozovitega revolucionarja.

«Tako, hudiči!» Z nožem mu izreže oči. «Tako, vrag!»

«O tri sto zelenih, akt sem preluknjal. Kaj bo zdaj? Kaj bo, nič! Zalepim, pa bo! Prej ga pa malo potegnem.»

Vzame iz predala steklenico z rumeno vsebino in ga do dna «potegne».

«Tako, zdaj smo pa na konju. Zdaj pridite, hudiči! Vse vas pretepem kot pse! Vraga, če me kdo sliši, da jih pretepamo... Pst...»

Gleda v mizo. V glavi mu bobna. Stekleničico z gumijem postavi pred sebe. Kima, s čelom udarja po pultu in misli velike misli. Nekje tipka pisalni stroj.

«Strojnica! Nemara bo res revolucija. In kaj bo z menoj?»

Po cesti se vali množica. Puške, bombe in kanone nosijo s seboj. Tulijo, da je groza. Največji kanon namerijo na njega.

«Moj Bog, kako velika luknja bo v mojem trebuhu...» Kima, nos vtakne v gumi. Začuti, kako mu nekdo počasi reže nos. Sliši, kako padajo krogle na pult. Vzdihuje.

«Ljudje, prosim vas, ne! Nikdar več!» Dalje ne more. «Policaji! Gospodje, na pomoč meni ubogemu grešniku!»

Oni stoje mirno med ljudmi. Zaženejo se v njega, primejo ga in ga peljejo pred giljotino. Rsk — nekaj je padlo na tla... glava, prava njegova glava leži v košu in ljudje plešejo. Mesto glave mu postavijo akt in ga nosijo po mestu.

Baš takrat se nasloni z nosom na akt in ta se ga prime.

«Tako, sedaj je konec!» Nekaj toplega začuti po stegnu. «Moj Bog, kri!» Počasi se zave.

«Ah, saj so bile le sanje.» Potipa se. Vrat ima cel. «Hudiča, samo poskusite, pa boste...»

Pogleda v zrcalo. Mesto glave ima akt, mesto oči mu režita nasproti dve veliki odprtini.

Malo da se ne zgrudi in pot mu teče po telesu.

«Moj Bog, vendar je le res!»
Teče k telefonu. «Na pomoč, kolenjica! Policija ne more več zdržati; komisarju manjka glave!»

Sede.

«Torej sedaj imam res glavo iz papirja!»

Prvi, ki je bil odlikovan z redom «Muhe» št. 1.

Za to visoko odlikovanje pridejo v poštev le oni, ki so si pridobili na kulturnem, gospodarskem ali političnem polju dovolj masla na glavo.

Ker so naši prvaki tako nesebični, da se gotovo ne bodo sami javili za odlikovanje, prosi uredništvo «Muhe», da bi jih njihovi «prijatelji» predlagali s sliko in popisom zaslug za podelitev tega reda.

Tajništvo.

Ja Su.

Pri gospej Peteršilček stanujejo trije dijaki. Vsi trije so neumorni delavci na kulturnem polju tudi izven šole. Včasih celo preveč delujejo in gospodinja večkrat sklepa suhe roke in zdihuje, ker gospodov še ni domov.

Tako je sedmošolec Žvenk čez glavo zaposlen pri dobrodelnem društvu «Zamorček» in sicer kot pomagač pri rezanju svilenega papirja v veselničnem odseku. Omenjeno društvo ima namreč

namen, zbirati narodne dame in stare znamke ter skupno z njimi prirejati dobrodelne veselice. Dohodki se sicer največkrat krijejo z izdatki, pa nič za to. Zamorčki vendar ne potrebujejo obleke, jedo pa menda sladke koreninice ali kaj? Torej!

Drugi stanovalec, ki mu pravijo radi njegovih lepih poklonov «Poklonček», pa vodi vsak večer plesne vaje. Tudi hvalevreden posel.

Največ vaslug si bo pa pridobil tretji — Peter Taca, šestošolec, prvi tajnik in hranitelj pečata društva za zbiranje vozniških kart. Društvo sicer ni bogve kaj obširno, ima predsednika, tajnika, blagajnika in odbornika, ki je obenem tudi član, vendar ima vse knjige v najlepšem redu. Tudi odbornik-član živi brez dela — v društvu namreč. Toda ima pa dela, utrudljivega dela — tajnik, ubogi Peter Taca.

Dosti dopisov je že odposlal, veliko jih je še nerešenih, mnogo jih še bo. Prejel dosedaj še ni nobenega — pošte tako počasi delujejo. Delo se mu kopiči. Papirja je vedno manj, vsi šolski zvezki so že «suhi». On pa vedno še piše, vabi, prosi, pontuja... Če je Žvenkelj doma, mu sicer že kaj pomaga (navadno pritiska pečat), pa kaj, ko človek ne more zahtevati! Včasih je soba čisto na las podobna tajništvu.

Peter ima velik lesen kovčeg. To je njegova omara za obleko, perilo, knjige, omara za društvene akte in pečat, shramba za jestvine — skratka: majhno tajništvo. Na notranji strani je napisal Peter z najmodernejšimi črkami: «V tajništvo je prepovedano gledati.» To je svarilo in opozorilo radovednim očem, seve samo, kadar je tajništvo odprto. Mogoče ima Peter Taca tudi uradne ure v tajništvu, tega res ne vem.

V tem tajništvu deluje neumorni Taca pozno v noč. Zbira, ureja, piše, briše, pečati in se krega, kajpak. Večkrat pa postane to skromno tajništvo premajhno (mislim tajništvo v ožjem pomenu, v pomenu kovčega). Posebno takole po božiču ali Veliki noči, ko Peter prinese z doma potic in mesa. Ob takih prilikah se pomnoži društveni arhiv tudi za lepo številce vozniških kart, ki jih Peter naprosjači po vlaku.

Sploh je vodilna sila za to društvo Peter Taca in tajništvo. S ponosom se mu dviga srce, ko sedi poleg svojega tajništva in jemlje iz njega potico ter pridno prigrizuje. Tokrat navadno svečano in dostojanstveno pristopita k tajništvu še ostala narodna borca in navdušeno pomagata izpraznjevati tisti del tajništva, kjer je shramba...

O ti sladko tajništvo...

Celjski državni nameščenci so skenili, da se sklep ljubljanskega zborovanja izvaja z največjo doslednostjo. Vse delo v kulturnih društvih se omeji do gostilniških debat in kritik. Odpovedo se vsi časopisi in se naroče »Muhe«.

Mesto čitanja strankarskih listov bodo od sedaj naprej zahajali rajši v kino, kajti Pat in Patachon prav dobro nadomestujeta Pašiča in Radiča.

Odposlali so tudi protestno resolucijo proti redukciji plač v Beograd. Pristaši radikalne stranke so zaenkrat protestirali samo proti povodnji, ker nikakor ne gre, da bi kar tako začeli pljuvati s protesti radi redukcije na lastno R. R. vlado. efko.

*

Pretekli mesec stopim v Mariboru na vlak, v vagon št. 3988. Na hodniku opazim zeleno pobarvan pljuvalnik s tremi belimi črkami: S.H.S. Mislim, da gre železniška uprava malo predaleč s svojimi »vici« in bi ji nujno svetoval, da, ako že hoče na svojih pljuvalnikih imeti ravno tri črke, naj si izbere kakšne druge, n. pr.: N. R. S. ali R. S. S. ali pa kakšnekoli. efko.

*

Slovenci so veren narod. Znajo madžarsko, italijansko, nemško in srbohrvatsko preklinjati. Pa tudi moliti znajo nekateri slovensko. efko.

*

Jugoslavija je bogata država. Poleg neizmernih naravnih zakladov imamo še 18 ministrstev, veliko krdelo podtajnikov in še več korupcionistov.

Niti največje države se ne morejo primerjati z nami. efko.

Za čovječanstvo.

Janez Pucelj, minister Velikih Lašč in mesar na razpoloženju je te dni pod lipo trdil, da se Radič takrat ni skrtil v luknjo radi slabe vesti ali pa iz strahu pred policijo, ampak zgolj iz studijskih ozirov. Hotel je namreč preizkusiti ako bi mogel tudi človek, kakor medved, prebiti dalje časa,

morda celo zimo v brlogu brez hrane. To bi bilo za čovječanstvo, posebno pa vojvodinske poplavljenke letos naravnost življenskega pomena. efko.

Humoristi in karikaturisti!

Uredništvo našega lista Vas prosi za sotrudištvo. Čim več sotrudnikov bomo imeli, tem boljši bo naš list. Sprejemamo vse, kar spada v humor in satiro. Rokopisi in risbe naj se pošiljajo na uredništvo »Muhe«, Ljubljana I. poštni predal.

Iz prevaljske univerze.

Iz prevaljske ljudske univerze mi poroča prijatelj, da je tamošnji rektor te institucije g. Š. pri opazovanju Marsa razkril senzacionalne stvari.

Že dolgo časa se bije boj med astronomi za vprašanje, ali je Mars obljuden ali ne. Tem prepirom bo sedaj konec, ker je g. Š. iz svoje opazovalnice, katero ima postavljeno na strehi svoje drvarnice, natančno opazil tudi to, kakšni so ti ljudje.

Fizična konstrukcija Marsovih prebivalcev je ustvarjena po njih potrebi. Duševni delavci sploh nimajo telesa kot mi, ampak le strašansko veliko glavo, zelo male roke in noge. (Pri bitjih z ministrskimi fraki so se opazili tudi nekoliko daljši prsti na rokah kot pri ostalih.) Gospod rektor je sklenil, da bo vsebino teh glav preiskal potom alkohol-žarkov z daljnogledom.

V nasprotju z duševnim delavcem pa je pastir na Marsu. On ima tako malo glavo, da nosi v njej lahko samo nekaj bilk slame; roke velike, noge pa brezkončne. Te ima zato tako dolge, da lahko bolj hitro leti kakor krave, katere ima v varstvu ter mu torej ne morejo uiti.

Dognal pa je še mnogo, kar mi ni bilo sporočeno. Javili so mi le toliko, da g. Š. predava sedaj redno vsak večer o svojih razkritjih. Hočem o priliki posetiti predavanja.

Med strankami je povzročilo to dejstvo prepir, ker hoče vsaka tega učenjaka prištevati k svojim. efko.

Špeko:

«Bubikopf.»

Jezi se strašno gospod Tonče, da s pestjo po mizi tolče, ker žena pravi: «Kite proč! Vsem modernim so odveč!»

Kosilce dobro mu pripravi, da v dobro voljo ga spet spravi. Hvali njega, hvali sebe, «bubikopf» spet v govor vplete.

«Ne pridem več domov, povem, v gostilno jest in spat pojdem!» Zjezil se mož je tak strašno, domov ga res ni več bilo.

Razburjena na morje gre, da tam pozabi vse gorje. Pa kamor gleda — «bubikopf»! Kdo pa še nosil zdaj bi «cof»?

Mimo brivca se sprehaja, misel stara jo obdaja. Neki dan pa korajžno vstopi, in že škarje so med «cofi».

Škrič, škrič, škrič, škroč, mar so kite res že proč? Smehlja se in se veseli, mnogo mlajša zdaj si zdi.

On v gostilnah pa poseda, glava težka, lica bleda. Kamor gleda, kar prihaja, ponosno z «bubikopfom» maja.

«Vse hudičeve so babe, naj vrag jih vse vzame!» Gostilno jezen zapusti, k «ljubi» ženkici hiti.

Zagleda jo — saj «bubikopf» res lepši je kot dolgi «cof»! Vesela oba sta se vroče poljubila, kakor da bi se obadva pomladila.

Povsod se «bubikopf» pojavlja, eden hvali, drug zabavlja. V splošnem pa le vsem ugaja, saj nam ženske vse pomlaja.

Priznanje.

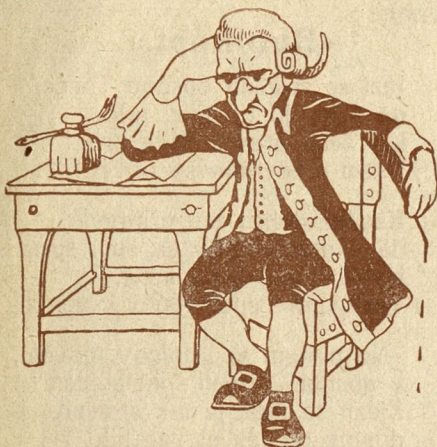
Neki gospod je v družbi rekel: »Imam samo eno večjo slabost in ta je moja — žena« efko.

Okoli povedano.

— Jaz bi namreč moral poročiti gospodično Lino, ampak bila je cela rodbina proti meni.

— No, in gospodična Lina?

— Ta spada vendar tudi k rodbini.

Da si preženem muhe in skrbi,
se moram naročiti na

MUHE!

To me bo razvedrilo!

Natečaj.

»Zveza samcev, ločenih in vdovcev za Šiško in sosedno ozemlje« razpisuje nagrade v interesu svojih članov. Za najboljši odgovor na vprašanje: »Kakšen mora biti mož in kako naj se obnaša, da zadosti potrebam, zahtevam in okusu žene?« so razpisane:

1. nagrada: 1 vročekrven samec.
2. „ 1 ločenec, dobro verziran v tozadevnih zadevah.
3. „ 1 vdovec precejšne antikvarične in velike valutne vrednosti.
4. „ 1 idila v tivolskem parku.
5. „ Velika množina poljubov različne kakovosti.

Razsodišče sestoji iz treh dam strokovnjakinj.

Rešitve je poslati do 20. t. m. pod šifro »Efko« na upravo tega lista.

(Cenj. čitateljice naj pošljejo odgovore, ne glede na dragocene dobrotke, našemu uredništvu. Dobro, humoristično sestavljene priobčimo.)

Olajševalna okoliščina.

Sodnik: Za klofuto, katero ste dali gospodu Sitnarju, morate plačati sto dinarjev kazni. Ali imate kaj za pripomniti?

Obtoženec: Da! Kazen mi morate znižati za dvajset dinarjev, ker imam na roki, s katero sem ga udaril, samo štiri prste.

Znamenja.

Mačke se ne ženijo več po strehah. — Opoldne gori po hišah luč. — Penzionisti plačujejo nastale milijardne škode. — Ženske hodijo ostrižene v jirhastih hlačah po cesti. — Moški pojedjo cele kilograme marmelade in sladoleda ter pokašljujejo — ker ženske kade. — Po planinskih kočah spijo natrkane gospodične v oddelku za moške in gospodje se drenjajo v ženskem oddelku zličnimi avbicami, da se jim kodri ne pokvarijo. Ženski nepristni »lokni« pa se valjajo razmočeni in pozabljeni po tleh in stolah.

Žalostna ti majka — svet ne bo več dolgo stal! (Učenjaki pravijo, da se že vrtil! Op. ured.) P. P.

ŠPEKO:

Evičine sanje.

Evica sanja, da na balkonu stoji, ob morju v hotelu »Slonu«, da trosi solnce prav gorke jutranje žarke na morje.

Plašč kopalni si ogrne, za sabo vselej se obrne, da ne videl bi še kdo skrivnostni kraj za njo.

Plašč odgrne, v morje skoči. Takoj se cela vedno zmoči, potem na pesek se vleže vroč — tako so hitro dnevi proč.

Za skalo visoko — nihče ne ve — skrit pirot tam je zase. Ob uri jutranji jo opazuje, korake njene zasleduje.

Zvečer je prišel z gondolino pirot pod okno z mandolino pesem lepo ji zapel; nato pa strastno jo objel.

Ko zjutraj res oči odpre, po sobi se okol' ozre in ker našla ni pirota, jokala je — sirota.

Bubikopf

je prav srčkana reč, če je lastnica srčkana; zato je tudi samo včasih priljubljen. Slovensko se imenuje »dečja frizura«, kar pa ni dober izraz in se nikakor ne more udomačiti. Zato bi svetoval, da bi se prejeli izraza »Bubi buča«.

Nenavaden parček.

Vsak dan se je videlo na promenadi gospoda Gizdalina, kako je vodil malo palčko, v roki najmoderneje »šimi« čevlje, na nogah belo sportno čepico, na glavi veliko rdečo vrtnico, v gumbnici najfinejšo smotko, v ustih zlato uro, v žepu velikega lovskega psa, na verižici lepo svojo zaročenko, katero je opeval neki pesnik tako-le:

»Bila je lepa, kot jutranja zarja bela, kot mleko rdeča, kot makov cvet sladka, kot med čista, kot lilija vitka, kot jelka zvita, kot kača ponižna, kot vijolica nečimerna, kot balerina bogata... ah, bila je pravi pravcati angel...»

J. C.

Moški — ženske.

Na mali postaji čakajo na vlak mati z deco. Mirko, ki je ravnokar obiskal prvi razred ljudske šole, čita: »Mo - moš - ki - ki že - žen - s - ženske. Mamica, kaj pa to pomeni?« »Tu gredo moški, tam pa ženske noter.« »Aha, notri pa skupaj pridejo!« reši uganko še nepismeni dečko. M. Č.

Gospod profesor je vstopil v balon, da se iz izvestne višine spusti s padalom na zemljo. Ko se mu je zadelo, da se nahaja nad za padanje ugodnim terenom, je skočil iz gondole. Med bliskovitim padanjem se je spomnil padala in je jezno zagodrnjal: »O prekleto, zdi se mi, da sem zopet pozabil na padalo!«

P. n. ogledniki!

Prvo številko našega lista smo poslali nekaterim nam znanim javnim lokalom na ogled, ker je tak list, kakor je naš, neobhodno potreben v prvi vrsti javnim lokalom. Naročnina za prve štiri številke znaša le 7-50 Din in se naj nam pošlje po priloženi položnici. Ako bi pa kdo list le odklonil, potem prosimo, da ga v teku treh dni po prejemu zopet vrne, ker ga bomo sicer smatrali za naročnika. Isto velja tudi za druge oglednike.

Pijanček in Marija.

Pijanec je zabredel v močvirje, iz katerega na noben način ni mogel priti. Čim bolj je poizkušal, da bi se izkobil iz blata, tem bolj se je pogrezal vanj. Ko končno uvidi, da ves trud nič ne pomaga, prične zdihovati:

«O Marija, ti sveta pomagavka, prosim te, reši me tako strašne smrti! Obljubim ti veliko svečo, ki ti jo bom prinesel na Brezje!»

To je ponovil večkrat; končno je ugledal veliko vejo, katere se je oprijel ter počasi lezel iz močvirja. Stal je že z eno nogo na kopnem, tedaj pa se zasmeje na ves glas ter zakliče proti nebu:

«Veš Marija, ničesar ne boš dobila; rajši bom dal za en frakeljček, ha, ha!»

Vsled smeha mu noga izpodrsne, tako zgubi ravnotežje in čof! leži zopet tam, odkoder se je s težavo izkopal. Ves obupan nad tem zakliče:

«O Marija, Marija, sedaj pa vidim, da ti res nobene šale ne poznaš!» J. C.

Dobra duša.

Gospodar, ki ga je preveč rad »cukal«, sedi v gostilni, doma pa mu umira žena, okoli nje pa plačajo otroci. Ko najstarejši sin uvidi, da bo mati vsak čas umrla, skoči v gostilno ter prosi očeta, naj gre domov.

«Čemu neki?» odvrne nejevoljen oče.

«Mati so na smrtni postelji,» zaihti sin.

«I, pa jo položi na njeno ali mojo posteljo, pa bo dobro,» ga odpravi oče.

Sin odide, čez nekaj časa pride hči.

«Oče, prosim vas, pojdite domov, mati so že čisto pri kraju!»

«Pa jo bolj na sredo pomaknite,» se zadere oče ter pije dalje.

Čez kake pol ure pride pa najmlajši sinček ter zaihti na ves glas:

«Oče, oče, mater je že Bog vzel!»

Oče pa, ki je že komaj govoril, zamrmra: «Saj, saj se bo bo... še ke-kesal, ka-kakor sem se jaz!» J. C.

Dvoumno.

On: (na sestanku): Dušica, ti boš radi mene še večerjo zamudila!

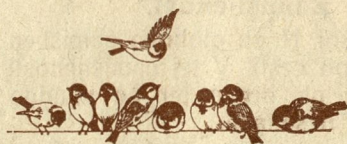
Ona: Oh dragec, kaj večerja! Jaz sem že sita, samo če vidim tebe. J. C.

Nesoglasje.

Čitala sem nekoč knjigo. Na eni strani v zadnji vrsti je bilo zapisano: «Vitez je poljubil Rozamundo ter vljudno...» (pomotoma sem obrnila dva lista) «...zatulil kot volk ter zbežal...» J. C.

Najmodernejši tip letala za polet na severni tečaj.

Kaj vrabci čivkajo...

Savinja bi se naj regulirala brez kapitala! Pametnejši pa pravijo, da je boljše regulirati — kapital.

Prebivalci republike so že čisto iz sebe, ker se ravno tukaj dogajajo grozne katastrofe in poplave, že večkrat se je utrgal oblak in strahovite megle se vlačijo dnevno okrog —

(S..... trgovine!)

Celjanke bi si dale striči »bubi-kopf« le pod pogojem, ako bi tukajšnji brivci popustili pri striženju »bubifrizure« 50%. Saj se mame že tako kregajo nad nami, ker smo si dale lase striči — in sedaj še pa vsaki teden po dvakrat, trikrat k brivcu — ako hočemo, da ustrezemo našim sočnim z lepimi bubi-vratci. Za vse to moramo žrtvovati dosti denarja in časa — tako da bode šlo polovico življenja samo za ta »ah« bubi-topf (kopf).

Ali je res,

da bode celjski »škrat« od mrtvih vstal in da bode šel v nebesa po kapital? — Pametni ljudje pa pravijo, da se je »škrat« usmrdel in postal žrtev muh. Ponočni ptički pa čivkajo in prorokujejo, da so ga videli že večkrat, ko je sedel na pragu banke in si kremplje brusil.

Pritožbo, kolkovano s starim A. O. kolkom, so vložile celjske »mucike«, naslovljene na »Elijata«, ker jih vedno nadleguje s svojim škropilnikom in jim s tem ovira večerne promenade. Nekatera pravijo: ko bi vsaj ob večer- nih urah ne deževalo v mestnem parku. Bodemo videli kaj poreče naš Elija....

Celjska dekleta so na fovski prreditvi v Gozdni restavraciji tako plesala — da so kar iskre letele izpod h....?

Obleke

za gospode, dame, fante, deklice in otroke, kakor tudi krila, bluze, klobuke, perilo in razno modno blago kupite po zelo znižanih cenah v najboljši kvaliteti in vedno v velikanski izbiri edino v veletrgovini

R. Stermecki
Celje, št. 72

Trgovci engro cene. Ilustrovani cenik zastoj.

24-1 8

Ure, zlato, srebro, optiko

1-1 dobite najceneje pri 1

Ant. Lečnik, Celje, Glavni trg

1-1 **Marija Borovič** 2

trgovina šivalnih strojev in dvokoles
Celje, Kralja Petra cesta št. 33

Restavracija „Narodni dom“

22 **vinotoč** 2
ŠTAJERSKA KLET
MARIBOR Andrej Oset.

V Mariboru kupiš

najceneje pri

„Prvi mariborski oblačilnici“

21 **na obroke.** 4

Maribor, Meljska cesta 29.

KARO čevlji 23
 2-1

MARIBOR, Keroška cesta št. 19.

Moški klobuki

IVAN KYAS

Damski klobuki

HELENA KYAS

Maribor, Aleksandrova c. 32.

Na malo!

Na veliko!

Vsa popravila solidno, točno in po
 24 konkurenčni ceni.

**Volna, pletenine, drobnina,
 perilo, galanterija, parfumerija.**

Zaloga **„KARO“** čevljev
 po originalnih cenah.

32 Gaspari-Faninger naslednik 10

Slavko Černetič,

Maribor, Aleksandrova c. 23.

**Kleparstvo, vodovodne instalacije
 29 in naprava strelovodov** 2

Franjo Dolžan,

CELJE, Kralja Petra cesta.

Sprejema vsa dela zgoraj omenjenih strok
 kakor tudi popravila. Cene zmerne.

Karol Loibner, Celje

„Pri zvoncu“

Priporoča svojo bogato zalogo specerijskega
 in kolonijalnega blaga. 2

Vsakomur pomoč 31

v posredovanju posestev, hiš, stanovanj,
 sob, lokalov in drugo daje ekspozičura

„MARSTAN“

v Mariboru, nasproti glavn. kolodv.

Dekan v šoli.

Dekan je povedal kaplanu, da pride drugi dan v šolo poslušat znanje otrok.

Kaplan pove Mihcu, da bo njega vprašal, iz česa je Bog človeka ustvaril. Naučil ga je tudi, naj reče »iz ilovice«.

Deček je zato ves čas govoril »iz ilovice«. Oče se je temu čudil in ga vprašal, čemu to besedičenje. Deček mu pove vzrok. Oče je svetoval dečku, naj gre v gozd po ilovico in jo dene v žep, češ, da se bo tako najlažje spomnil. Rečeno — storjeno. Deček je šel po ilovico.

Drugi dan vpraša kaplan: »Mihec, povej, iz česa je Bog ustvaril človeka?«

Deček pogleda kaplana, nato dekana, rekoč: »Bog je č-člo-veka ustvaril iz — hm, kako se že pravi — aha, iz tega, kar imam jaz v hlačah.«

A. L.

Nadzornik v šoli.

Učiteljica je zagledala zunaj na hodniku nadzornika. Hitro je pritekla v razred in rekla: »Nadzornik je v šoli, prišel bo tudi k nam, čujte, tiho — kdor zna, naj dvigne desno roko, kdor ne, pa levo — razumeli? Vsekakor pa morete imeti vsi roke gori, da bo mislil, da znate vsi.«

Nadzornik je vstopil. Učiteljica izprašuje. Vsi molé roke kvišku, nadzornik se čudi, ker v resnici tako pridnega razreda še ni videl.

Učiteljica izprašuje zelo hitro — zato se je enkrat zmotila in poklicala Janezka, ki je imel levo roko v zraku. Janezek ni mogel odgovoriti — slednjič pa se možiček ojunači in reče: »Gospodična, rekli ste nam, da onih, ki molijo kvišku »leve« roke, ne boste izpraševali.«

A. L.

Zamišljenost.

Profesor N. se globoko zamišljen izprehaja po cesti. V tej zamišljenosti se zadene ob drevo ter se vljudno opraviči z besedami:

»Pardon, gospica, oprostite.« Šele, ko bolj natančno pogleda, spozna svojo zmotu.

Kmalu nato pa se zopet zadene, pa ne ob drevo, temveč v neko mlado damo ter zarenči ves nevoljen:

»O ti prokleti štor, nerodni!« ter gre hitro dalje. J. C.

*

A: Ta dva pa gotovo nista še poročena, ker tičita vedno skupaj.

B: Da, poročena sta že, samo vsak z drugim. J. C.

Ženitna ponudba.

32 let stari ločenec se želi seznaniti s samostojno gospodično ali vdovo od 18 do 26 let staro, ki bi bila pripravljena se izseliti na boljše posestvo v Francijo. Ponudbe če le mogoče s sliko na poštni predal št. 13 v Celju pod »Jesen«.

ŠTAMPILJKE

in vse potrebščine S. PETAN
MARIBOR, Aleksandrova cesta 43.

Vinko Vabič, Žalec

◆ kupuje po najboljših cenah hmelj.
 ◆ Prodaja najceneje vse vrste
 ◆ 27 umetnih gnojil. 6-1

M. RAUCH

Veletrgovina stekla in porcelana
CELJE, Prešernova ulica št. 4.

Priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih šip, slik in vse v to stroko spadajoče predmete.

30 **Priporoča se** 2

L. Domitrovič

izdelovatelj vsakovrstnega medicarskega peciva

CELJE, Za kresijo šte. 12.

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga
 26 **v Celju** 24-1

Prešernova ulica št. 6.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodnejše. Pri naložbi zneska po Din 20— se dobi hranilnik na dom. Daje posojila in menične kredite.

1-1 **Priporoča se** 3

Maks Zabukošek

krojaški mojster

Celje, Cankarjeva cesta št. 2

Postrežba točna! Cene zmerne!

Gledališki frizer za dame, gospode in odre na deželi

R. GROBELNIK

CELJE, Glavni trg št. 17.

Specijalni salvu za elektromasažo obraza in lasišča. Manikura. Specijalno striženje dečje (bubi) frizure in otrok. Barvanje las. Parfumerija. Klinika puž. 4

Josip Kos

čevljarska delavnica

CELJE, Ljubljanska cesta št. 10

izdeluje od najpreprosteje do najfinejše vrste
 1-1 **moške in damske čevlje.** 6

Tečaji za strojepisje, slovensko in nemško steno-grafijo, knjigovodstvo računstvo, slovenščino, srbohrvaščino ter nemščino.

Prospekt brezplačno.

Ant. Rud. Legat

Maribor

Slovenska ulica št. 7

Telefon št. 100.

2-1

19

Najnovjše urejena pekarna

F. Lesjak

1-1 **Celje—Breg** 12

se toplo priporoča cenj. občinstvu

JOS. VRANJEK

dežnikarna

CELJE, Kralja Petra cesta

priporoča vse vrste dežnikov lastnega izdelka.

1-1 Sprejema popravila. 13

Martin Orehovc

krznarski mojster in izdelovatelj različnih vrst čepic

1-1 **Celje** 11

Celje

Gosposka ulica št. 14

Franc Bernhardov sin

Gustav Bernhard

zaloga stekla in porcelana

Maribor, Aleksandrova 17

1-1 Engros. En detail. 20

Na potaplja joči se ladji je kapitan fetal ves iz sebe po krovu ter iskal rešitve. V kotu zagleda mornarja, ki mirno sedi in je kos kruha. Kapitan vzklikne začudeno: »Za božjo voljo, človek, mi se potapljamo in vi še jeste kruh!« Mornar mu hladnokrvno odgovori: »Mislim, da smem pojesti košček kruha, predno zaužijem tako velik požirek vode«.

*

Gost: Natakar, tu v juhi plava mrtva muha.

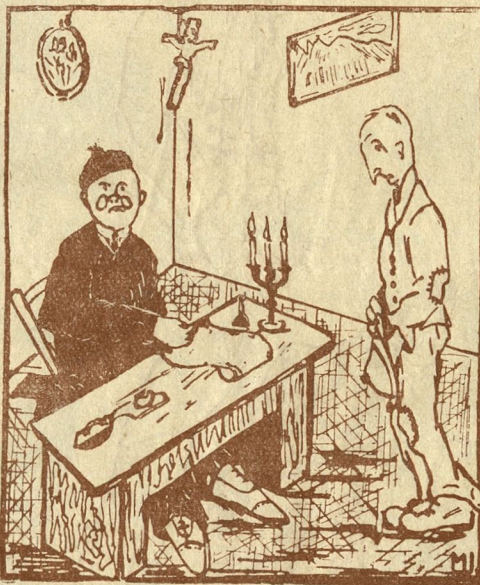
Natakar: To ni mogoče. Kadar je muha mrtva, ne more več plavati.

*

Profesor: Kaj veste povedati od staroegipčanskih kraljev?

Dijak: Da so že vsi mrtvi.

Sodnik in obtoženec.

Sodnik: Dobili ste deset let zapora; obsodba je pravomočna.

Obtoženec: Da, prav močna je.

*

Gospod Smrček sreča zvečer v tivolskem parku vedno elegantno gospo Cimbaro in se začudi, ko zagleda, da se sama sprehaja. »Milostljiva, ali se nič ne bojite sedaj v temi tu hoditi?«

»Nič, moj mož je namreč odpotoval.«

Za obilen obisk se priporoča mesarija in delikatesna trgovina ter zajutrkovalnica

Josip Gorenjak

1-1 CELJE, Kralja Petra cesta 14

1-1 DAMSKA MODISTINJA 18

ROZALIJA MALEJ

CELJE, GOSPOSKA ULICA 17.

Hotel „Balkan“

Drago Bernardi

CELJE, Gosposka ulica

2-1

5

M. A. BALDASIN

izdelovalec sodā-vode in pokalic

se priporoča cenj. odjemalcem

1-1 - Gaberje pri Celju - 15

Vinko Brzić

Celje

Kralja Petra cesta 28.

Pristna dalmatinska vina na drobno in debelo.

1-1

7

Belak & Inkret

Celje, Prešernova ulica 3

Elektrotehnične in vodovodne instalacije, vsa v to stroko spadajoča popravila izvršuje točno z večletno garancijo po konkurenčnih cenah. Proračuni in načrti vedno na razpolago.

1-1

28

Najmodernejše predtiskarije, pristne čipke, fino izdelano perilo moško in žensko, dalje pletenine dobite najceneje pri

Šrbar & Pongračič

Celje, Gosposka ulica 27

1-1 Lastna delavnica pletenin. 16

Priporoča se zaloga pohištva

Fr. Vehovar

CELJE, Glavni trg št. 12.

1-1 Tovarna Kersnikova ulica 17

Neki učenjak je imel krasno ženo, ki pa ga je varala z drugim. Nekoč pride k njemu ženin ljubimec ter mu med drugim tudi reče, da on, učenjak, ničesar ne ve.

»Toliko že kot vi, bosopetnik,« ga zavrne učenjak užaljen.

»Ko bi vi toliko vedeli kot jaz, bi me že davno vrgli po stopnicah, vi butec!« se zakrohoče oni in izgine pri vratih. J. C.

*

Gospod Komar je gospodu Muhiču neko stvar prav vneto pripovedal. Na koncu pa pristavi:

»Lahko mi verjamate, da je vse to gola in čista resnica.«

»O prav rad,« odgovori oni, »saj mi je znano, da po navadi norci vedno resnico govore.« J. C.

ŠPEKO:

Napredni Šoštanj.

Pri nas se res veliko zida, toda vse skor ni kaj prida. Prvi bil sokolski dom. Vsak je rekel: »tja šel bom!« Slavnost bila res velika veselice lepe kot se šika. Vse živahno so začeli: igre, plese, kar so smeli. Začel orkester, pa oh šment, nezvest mu je že dirigent. In takole vsi počasi zaspali so veseli glasi.

Dom lep so postavili ga delavcem posvetili. Godba, plesi, petje — kaj še vse bo, glejte! Vse pač zdaj le tja zahaja, kar je v mestu in kar prihaja.

Tam pri svetem Mihaelu gre tud' sreča vsem pri delu. Stavba zida se velika, vsakega pogledat mika. Orli zidajo si zavetišče, ker tud' oni ljubijo igrišče.

Ko bi društva složna bila, hišo velikansko naredila, stanovanja bi tud' dosti blo in posreči vsem bi šlo. Skupno imeli bi zabavo in še mačka s težko glavo.

Podjetnik: Danes sem storil zopet dobro delo.

Prijatelj: Kako, kje?

Podjetnik: Moj knjigovodja me je prosil za povišico plače, rekoč, da se drugače ne more oženiti. No in jaz sem mu prošnjo odbil in ga s tem rešil nevarnosti.

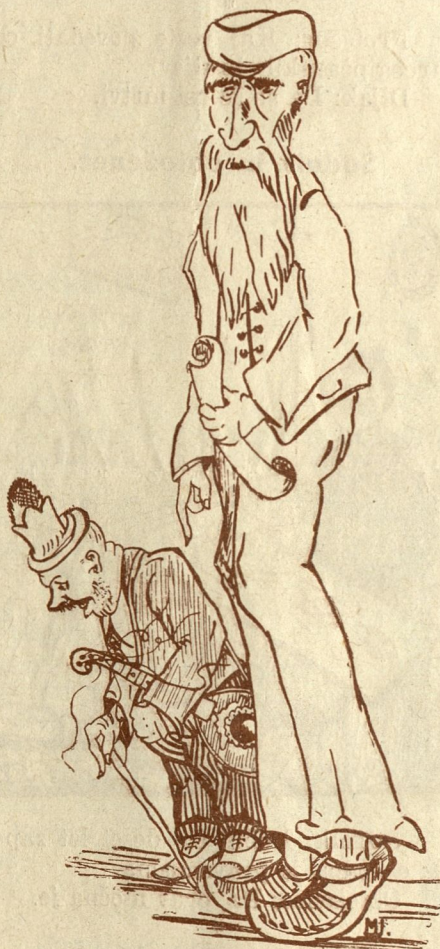
V bolnici je umrl rekrut. Pri raztefesanju so zdravniki našli v njegovem želodcu deset svinj, devet bikov, štiri-deset oslov, petnajst kamel, osemnajst slonov in šest opic, katere je vse v teku svoje vojaške službe moral požreti.

*

Sodnik: Obdolženi ste soudeležbe pri vřomu vašega moža v dekliški zavod . . .

Obtoženka: Priznam — tudi vaša soproga ne bi vas samega pustila ponoči laziti okoli mladih deklet . . .

Pašić in Radić.

Pašić: Dohitel me je že, ampak velik še ni tako!

Trgovec: Obžalujem gospodična. blago ne morem več vzeti nazaj.

Gospodična: Mojemu zaročencu ne ugaja.

Trgovec: Potem pa zmenjajte zaročenca!

*

Katehet: Jurček, ali veš, koliko je svetih zakramentov?

Jurček: Zdaj ni nobenega več. Moj oče je rekel, da so gospod župnik sinoči podelili zadnjega našemu bolnemu sosedu.

Profesor Packon se je letos nahajal na letovišču in je delal pridno izlete po sosednih vaseh. Na ograji pri nekem kmetu je zapazil s kreda zapisano: Ušesar je vel'k osu.

Ko je gospod profesor prečital te besede, je izrazil mnenje, da je mladina v tem kraju zelo slabo podkrovana v ortografiji, in je vestno začel popravljati napake v napisanem stavku.

Kmet Ušesar stopi baš ta trenutek izza vogla ter zaloti profesorja ter ga kričaje: »Ali sem te dobil, presneti mazač!« prime za vrat in ga vleče do konca vasi, kjer ga je izpustil in tako nekam sunil, da je sklenil gospod profesor, da prihodnje leto opusti vse podobne korekture na kmečkih plotih.

*

Gospa Cimbara: Ali si vendar neumna, ker se zaradi tega hačeš ločiti, ker mož ponoči smrčli.

Njena prijateljica: Da, veš, namreč — pri neki drugi.

*

Gospod Vrček se kasno in precej nakajen vrača domov. Ustavil se je ravno pred cerkvenim zvonikom, ko se mu je zazdefo, da je že doma. Vzame ključ iz žepa, odpre vrata ter leze in leze po stopnicah. Nekoliko čudno se mu je zdelo, ampak vedel je dobro, da ga je nekoliko preveč potegnil. Ko je prispeel na vrh, je mislil, da je v svoji sobi. Sedel je iz varnostnih ozirrov na tla in se začel sezuvati. Med tem težavnim delom je zaspal.

Začelo se je daniti. Ko se je zbudil, je presenečeno strmel v strop in vzklknil: »Strela gromska, kako pa pridejo ti zvonovi v mojo sobo?«

Listnica uredništva.

Gdč. Cvetka, Lj.: Izven dveh vse dobro, pričakujemo še. — Gdč. J. K. v Š.: Priobčili. V prozi ni sreče, poskusite s krajšimi stvarmi. — Gdč. P. P. v Lj.: Pošljite obljubljeno. — Dr. C. Maribor: Druga za širšo javnost nerazumljiva. — Gosp. A. J. Ljutomer: Druga pošiljka ne ugaja. Naperite Vaše pero v drugo snov. — J. P. Tržič: Drugo izostane. Pošljite še kaj! — G. A. H. abiturijent, Lj.: Ostalo preveč izrabljeno. — G. A. Z. Drav. esk., Lj. Pošljite! — G. A. M. Javornik: Za prvo številko prepozno. Sicer pošljite.

*

Nagrade razpošljemo do 10. t. m. Kdor ne dobi je znamenje, da je vsota premala. Dobi kesneje, ko se nabere. Vse sotrudnike prosimo, da nam pišejo s črnilom in le na eno stran papirja. Uredništvo.

Prijatelji humorja!

Pridobivajte naročnike za

==== **„Muhe“**
 edini humoristični list v Sloveniji.